
PRZENIEWIERZENIE (1) *sb n*

N sg przeniewierzeni(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Złamanie pokładanego w sobie zaufania, wiarołomstwo, sprzeniewierzenie się [w czym]:

W połączeniu szeregowym: Przeciwno Siodmemu [przykazaniu]. KRadzież/ y iákiekolwiek w ízáfunku przeniewierzenie/ ábo rzeczy iákiey/ nád wolą tego czyiá ieft/ przywłázczenie łobie/ ábo inízemu dárowanie. LatHar 117.

Cf PRZENIEWIERZYĆ SIĘ

RS